

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

'Gentleman' Obèlix...

La trama. Britània, any 50 a.C. Les legions de Juli Cèsar assetgen l'illa i la reina demana ajut als gals: Astèrix i Obèlix els fan costat amb un barrilet de la seva mixtura màgica.

La pel·lícula. El bo del cinema francès és que és capaç d'oferir-te exquisideses com *Holy Motors* i *En la casa*, alhora que va a mercat amb productes com *Intocable* o la sèrie *Bienvenidos al norte* (i al sud) per allò de la varietat. Ara en proposa una nova aventura dels inefables personatges de René Goscinny i Albert Uderzo: Astèrix i Obèlix, més algun que altre gal acabat en ix. De la mà del disciplinat Laurent Tirard (París 1967) les divertides parides-paròdies a costelles dels fatxendes romans de l'Imperi busquen les pessigolles a l'engròs, afegint-hi l'agraït recurs de caricaturitzar (si això encara és possible!) els estirats i flegmàtics súbdits de Sa Graciosa Majestat Britànica. Basant-se en un poti-poti dels celebrats i populars àlbums *Astèrix a Bretanya* (1966) més *Astèrix i els normands* (1967), la pel·li tira milles ridiculitzant a tort i a dret els ancestrals tòpics culturals, així com cuinant gags fàcils amb la històrica animadversió entre francesos i anglesos. El resultat final s'ajusta als objectius inicials: que el transvasament de la vinyeta a la pantalla sigui el més (in)fidel possible. Per tant, qui busqui una decons-

trucció dels surreals personatges i una posada al dia del seu univers, que faci seva la frase *Alea jacta est* (oblidat de la sort), amb que Juli Cèsar creuava el Rubicon. Per cert, el pobre puta Juli Cèsar del film (ajustadíssim Fabrice Luchini, sí, sí, el mestre de *En la casa*!) perd la batalla davant una reina Elizabeth (coquetíssima Catherine Deneuve!) *avant la lettre*. I entre anacronismes, arcaïsmes i atavismes, la funció enfila la riallada amb Gérard Depardieu com a Gran Mes-

Astérix y Obélix al servicio de su majestad

Director: Laurent Tirard.
França-Espanya-Itàlia,
2012. 110'. JC Alpicat,
Lauren Lleida. 4 desembre.

tre de pista.

La imatge. Obèlix tot prenent el te a les cinc de la tarda amb el grup de sofisticades *ladies*.

La frase. "M'agrada molt que em deguin diners", etziba un Juli Cèsar creient-se el rei del mambo. No sé perquè, però em va venir al cap el súper ministre Cristóbal Montoro, escanyapobres pepero a favor dels rics.

La recomanació. Ideal per a col·leccionistes sentimentals d'astèrix i obèlix en pantalla grandota.